

[Justitsministeren.]

bruge Decemberloven i størst mulig Udstrækning og fremme Sager mod Frontkæmperne mest muligt.

Hermed tror jeg at have ført en saa saglig og udtømmende Argumentation som muligt over for det ganske uberettigede i de Angreb, der er rettet fra det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen, Angreb, som jeg forstaar i Virkeligheden slet ikke er det ærede Medlem Hr. Frede Niensens, men er inspireret af det ærede og misfornøjede Medlem Hr. Busch-Jensen.

Jeg har ikke meget mere at sige til de øvrige Medlemmer, der har haft Ordet. Til det ærede Medlem Hr. Norlev vil jeg gerne sige, at jeg lovede at tage Spørgsmaalet om de tyske Statsborgeres Arbejdstilladelse op til Overvejelse; jeg sagde i øvrigt, det var under Overvejelse i Ministeriet. Jeg kan godt se, at der her foreligger et meget vanskeligt Problem, et Forhold, der kan siges meget baade for og imod, og jeg kan give det ærede Medlem Hr. Norlev Ret i mange af de Tanker, han gjorde sig til Talsmand for. Derfor skal jeg ogsaa tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse og se, om noget kan ændres.

Til det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp vil jeg sige, at det ærede Medlem maa ikke glemme med Hensyn til Benaadning for Dødsstraf, at inden Ansøgning om eventuel Benaadning kommer til Justitsministeren, har de Retter, der har dømt til Døden, hvad enten det er Landsret eller Højesteret, Pligt til at udtale sig om, hvorvidt de vil indstille til Benaadning eller ej. Hvis vi f. Eks. tager det Tilfælde, at en Mand er blevet dømt til Døden ved Landsretten og ved Højesteret, enten med Enstemmighed eller med et stort Flertal i Højesteret, og Højesteret derefter, naar Retten skal tage Stilling til Spørgsmaalet om Benaadning, siger: vi har baade maattet dømme til Døden og nægte at gøre Indstilling om Benaadning, saa mener jeg, det vilde være meget forkert, om Justitsministeren, bortset fra rene Undtagelsestilfælde, gennemfører en Benaadning. Man maa nemlig huske paa, at Justitsministeren har ikke i den Grad som Højesteret Adgang til alle Kendsgerninger, man maa huske paa, at for Højesteret finder der en Procedure Sted, i Højesteret fremfører Rigsadvokaten sine

Synspunkter, og som Regel er der en meget fremragende Højesteretssagfører som Forsvarer, der fremfører sine Synspunkter. Disse Synspunkter har Justitsministeren ingen Adgang til at blive gjort bekendt med; det Materiale, paa Grundlag af hvilket Justitsministeren skal afgive sit Skøn, er ringere end det, Højesteret har haft. Derfor vilde det være meget betænkeligt, om Justitsministeren bestaltede sig selv som Overhøjesteret. Som jeg sagde i Formiddags, mener jeg, at Regelen maa være den, at Justitsministeren, naar der ikke er kommet en Indstilling om Benaadning fra den sidst dømmende Ret, maa følge Rettens Afgørelse og akkviescere ved den og ikke kan forsøre at gribe ind over for denne Afgørelse.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Busch-Jensen: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger om det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp. Jeg forstaar meget vel de Synspunkter, som den ærede Forslagsstiller og maaske mange andre kan have, men jeg kan inskrænke mig til ganske kort at henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde ved Lovforslagets første Behandling, hvor jeg gav Begrundelsen for, at jeg ikke kunde stemme for et saadant Ændringsforslag.

Dernæst skal jeg sige et Par Ord til de Bemærkninger, der blev fremsat af Udvalgets ærede Ordfører (Lorentzen). Den ærede Ordfører viste betydelig Interesse for at faa opklaret, hvornaar jeg var kommet paa det rene med, at nogle Domme var for haarde. Jeg ved ikke, om det har saa stor Interesse, men Forholdet er det, at da man begyndte at føre Sagerne for Retten, var ifølge selve Forholdets Natur mange Omstændigheder ikke tilstrækkeligt oplyst, de blev det senere ved de mundtlige Domsforhandlinger. Saa-dan gik det til, at visse Sommerkorpsfolk paa en Formodning om Karakteren af hele Sommerkorpsets Virksomhed blev dømt haardere, end Sommerkorpsfolk senere blev dømt, da man, navnlig fra Provinsen, fik oplyst forskellige Forhold vedrørende deres Virksomhed. Lignende Forhold gjorde sig gældende med Hensyn til Marinevægttere;